



SVĒTRĪTA ZVANI

Mineapoles – St. Paula
LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
VĒSTNESIS

Mācītāja Maija Cepure-Zemmels
Tāl. 763-546-8178

Diakone Milda Dauka, emeritus

www.mndraudze.org

e-pasts
mndraudze@gmail.com

BAZNĪCA un KANCELEJA
3152 17th Ave. So.
Minneapolis, MN 55407
Tāl. 612-722-0174
māc. 612-722-0174

2011. gads

FEBRUĀRIS

Nr. 2

Rūdolfs Blaumanis

ZIEMA

Autiem klāta baltu baltiem,
Zeme maigu miegu snauž.
Ziemas saule stariem saltiem
Tumšās sila priedes glauž.

Ledus pārslas kokos glīši
Zib un spīd, un spulgo tā,
Kā spīd raibie vizulīši
Mātes mātes vainagā.

Tur uz purva miglas ķēmi
Lēnām ceļas, lēnām milt,
Aizlīgo pār kalniem mēmi
Un aiz meža zūd un dilst.

Galvu slēpis, tup uz zara
Spārnots gaisa ubadziņš.
Vai varbūt par pavasara
Dziņu dziesmām sapņo viņš?

Noriet saule sarkansārti,
Zelta liesmas logos spīd.
Vaļā veras zvaigžņu vārti,
Klusām nakts uz zemi slīd.



Māc. Uldis Cepure,
kristīgās namturības referents.

Lūdzu, ko teicāt: namturība vai - mājturība?

Šāds jautājums liek domāt, ka nav nevietā runāt un rakstīt - jā, arī lasīt - par kristīgo namturību. Es par šīs nozares referentu kļuvu sagādīšanās, gandrīz varētu teikt, nejaušības pēc, tomēr ceru, ka pieredze, gūta tagad 17 gadus draudzes darbu strādājot, var būt noderīga citiem meklētājiem un lūdzējiem.

Var jau būt, ka vārds "namturība" nav izteiksmīgākais un ka tiem, kuŗi nāk no lauku sētām, "apsaimniekošana" ir tuvāks un saprotamāks jēdziens. "Kristīgās vēsts pārzināšana un tās dārgumu pareiza lietāšana" skan pārāk gaŗi un komplicēti; bet kā arī mēs to sauktu, man ir neiespējami iedomāties draudzi vai baznīcu, kuŗa atstātu novārtā visu to, ko apzināties kā savu atbildi pēc tam, kad esam uzklāusījuši prieka vēsti par Dieva apliecināto mīlestību Jēzū Kristū. Kaut kāda namturība jau ir katra cilvēka, tāpat draudzes un baznīcas dzīvē, - jautājums ir, vai tā ir laba vai nepietiekama, dibināta Kristus mācībā, vai arī noslīdējusi uz apšaubāmiem pamatiem. Šis temats Jaunajā Derībā tiek apskatīts no dažādām pusēm; ieteicami būtu pārlasīt: Lūkas ev.10,25-28; Mateja ev.25,13-30; Jāņa ev.15,1-9; 2.Korintiešu 9,5-15 un Romiešu 12,1-12.

Teologs T.A. Kantonens plašākā āpcerē norāda: "No radīšanas doktrīnas mēs rodam atziņu par Dievu visuvaldītāju un mūsu atbildību, un labas apsaimniekošanas nepieciešamību. No pestīšanas doktrīnas mēs smeļam atziņu par žēlastību, kas dara, ka grēcinieks kļūst par Dieva draugu un viņā mostas pateicība, prieks un mīlestība, - tas savukārt aicina mūs nodot savu dzīvi Pestītājam. No svētošanas doktrīnas mēs rodam atziņu un izpratni par dzīvu ticību, kas, smeldamās Dieva stiprinājumu, nes augļus paklausīgā un uzticīgā kalpošanā. Ticība Dievam, kā visa Radītājam, liek pamatu evaņģelizācijai un namturībai kā patiesiem Dieva darbiem. Ticība Dievam, kā mūsu Pestītājam, liek pamatu drošinājumam, ka arī grēcinieki spēj darīt Dieva darbus. Ticība Dievam, kā Svētotājam, svēto mūs šo labo darbu darīšanā."

Ļoti dabiska ir klausītāju reakcija: labi, Dievs tik ļoti mūs ir mīlējis, caur Kristu dāvā mums pestīšanu un bērna tiesības Viņa valstībā, ko tad, brāļi, mums tagad būs darīt? Ja patiesi Kristū esam pārveidoti, kļuvuši jauni radījumi, kā tad būs mums šo jauno dzīvi dzīvot?

Un kā lai jūtas cilvēks, ja atbildes vietā ir tikai klusums? Ja neviens necenšas dot atbildi, tad varētu rasties iespaids, ka pats sludinātājs jauno dzīvi Kristū nav pieņēmis un nepazīst. Manā izpratnē šeit paveŗas tas plašais lauks, par kuŗu atbildīga ir kristīgās namturības mācība, un tai noteikti ir jāturpinās mūsu baznīcā un draudzēs.

Draudžu darbinieki ar zināmu īgnumu ir vērojuši, ka tik bieži mūsu kristietība ir līdzīga svētdienas tērpam, ko pēc vajadzības uzvelkam un novelkam; ka kristietība tiek tā atšķaidīta, ka tā kļūst vienīgi par svētdienas rīta nodarbību: derīga zināmās reizēs īpašās vietās un izņēmuma gadījumos, bet maznozīmīga, pat nederīga, atstājot baznīcu un izejot tā sauktajā "īstajā dzīvē". Var rasties tad iespaids, ka vai nu nav bijusi vēlēšanās, vai arī nav bijušas iespējas draudžu locekļiem tādā veidā savu iekšējo pārliecību iedzīvināt, ka šī sadraudzība ar Kristu ietver visu mūsu dzīvi, visas tās fazes un nozares. Un mēs vēlamies, kaut ticība nebūtu tikai kā maza svečīte, kas apgaismo mazu istabas stūrīti, bet būtu kā gaisma, kuŗa iespīezas katrā kaktiņā, pat pagaldē, un nebūtu ne vietniņas, kur tumsa nebūtu kļuvusi par gaismu.

Kad nu mūsu domas pievēršas šai ticībā atjaunotai dzīvei un sākam vērtēt līmeni, uz kuŗa atrodas mūsu personiskā un mūsu draudzes namturība, tad palīdz tāds pakārtojums: kā notiek līdzekļu, laika un talantu lietošana? Ir labi, ka tiekam skaidrībā arī ar pamatjautājumu: kam piederu es un kas pieder man? Vai tas, ko apzīmēju par manu, ir izprotams absolūtā nozīmē, jeb tas ir man no Dieva uzticēts (tā kā tas ir ar talantiem Jēzus līdzībā)? Tiem, kuŗi dzi-

DIEVKALPOJUMI

Februārī:

Ceturtdien, 3. - plkst.10:30 - Bībeles stunda.

Sestdien, 5. - plkst.16:00 (4:00 p.p.) - Mineapoles-St.Paulas *Latviešu skolas 60 gadu jubilejas sarīkojums* Ukraiņu namā.

Svētdien, 6. - Atspīdēšanas laika piektā svētdiena. DIEVKALPOJUMS.
plkst.11:00 Pēc dievkalpojuma, sadraudzība un pārrunas par Bībeles lasījumiem.

Svētdien, 13. - Atspīdēšanas laika sestā svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto
plkst.11:00 vakarēdienu.; dzied un spēlē sieviešu ansamblis.
Pēc dievkalpojuma un sadraudzības kafijas galda - draudzes
Dāmu saimes gadskārtējā sapulce un amatpersonu vēlēšanas.

Ceturtdien, 17. - plkst.10:30 - Bībeles stunda.

Svētdien, 20. - Atspīdēšanas laika septītā svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar uzrunu
plkst.11:00 jaunākai paaudzei. Pēc dievkalpojuma un sadraudzības pie kafijas
galda - ***draudzes gadskārtējā sapulce ar amatpersonu vēlēšanām;***
sapulcei sekos jaunievēlētās padomes konstruēšanās.

Svētdien, 27. - Atspīdēšanas laika astotā svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto
plkst.11:00 vakarēdienu un *darbinieku amatā ieviešanu*; dzied draudzes KORIS.
Pēc dievkalpojuma, sadraudzība pie kafijas galda.

Martā:

Ceturtdien, 3. - plkst.10:30 - Bībeles stunda.

Svētdien, 6. - Atspīdēšanas laika pēdējā svētdiena. *Pulkveža Kalpaka piemiņas*
plkst.11:00 DIEVKALPOJUMS ar uzrunu jaunai paaudzei.
Pēc dievkalpojuma, sadraudzība pie kafijas galda.

Svētdien, 13. - Ciešanu laika pirmā svētdiena; *INVOKABIT - Viņš sauc.*
plkst.11:00 Lielās Lūdzamās un Pelnu dienas DIEVKALPOJUMS ar Svēto
vakarēdienu.

- - - - -

Bībeles stundas notiek katru otro nedēļu baznīcas lejasstāvā; informāciju par Bībeles stundām var uzzināt no Veltas Grustānes - 612-866-8044, arī no māc. Maijas - 763-546-8178.

vojam pēc pārliecības, ka gan mēs paši, gan viss, kas mūsu, pieder Dievam, būs mazāk grūtību izšķirties par to, kā iedalīt un lietot līdzekļus, laiku un talantus. Varētu gaidīt, ka mūsu aušis ir dzirdīgas saklausīt aicinājumu celt draudzes darbu; ka acis būs redzīgākas saskatīt to, ko varētu uzlabot, un rokas gatavas ķerties pie darba.

Tie, kuriem šādas atziņas trūkst, kuŗi dzīvo pārliecībā, ka paši ir kungi par savu dzīvi, ka ar pašu spēkiem, centību un izveicību ir apguvuši māku un mantu, tie, varbūt, būs visumā kūtrāki draudzes darbu un centienus veicināt, un aicinājumu ziedoties izjutīs kā nepatīkamu uzbāšanos.

Šī iemesla dēļ ir svarīgi, ka kristīgās namturības mācību nešķijam no prieka vēsts sludināšanas un ka Jēzu Kristu vienmēr paturam redzes centrā. Ir tiesa, ka dažādos veidos no cilvēka var izdabūt to, ko viņš brīvprātīgi un ar prieku nevēlas dot, bet visi veidi neveicina augšanu ticībā.

Noraidāma būtu pieeja, pēc kuŗas labs mērķis attaisno visādus veidus, ar kuriem tas sasniedzams. Pastiprināti uzsverot cilvēka grēcīgumu un radot iespaidu, ka viņš ar naudas ziedojumiem var nopirkt sev Dieva labvēlību, neveicina cilvēka garīgo augšanu un nemodina lielāku mīlestību pret Dievu un tuvāko.

Nevēlama pieeja namturībā ir arī gaudulīgs, apsūdzošs runas veids, piem.: draudzei trūkst līdzekļu; cilvēki skopi, slinki, neatsaucīgi; vai tad nu nevarētu kādu dolariņu atmest, kādu stundiņu draudzes darbam atlicināt. ... Zaudētājiem nav lielas piekrišanas; draudzei piešķirot tādu zaudētājas lomu un Dievu iztēlojot kā ubagu, tas nenes nekādus labos augļus.

Būtu kultivējams pozitīvs, personiskas pārliecināšanas veids, runātājam nebaidoties nodot arī liecību par to, ka esam Dievam ļoti pateicīgi, ka Viņš aicina mūs par sava darba biedriem.

Dižošanās un plātība ir katrā ziņā atmetama: mēs apzināties, ka nespējam ne nieka vairāk kā to, ko pats Dievs mums ir devis un uzticējis. Šeit nav jautājums par to, ko mēs it kā no sev piederošiem dārgumiem upurējam Dievam, bet jautājums ir: vai esam uzticīgi, saprātīgi rīkojušies ar dārgumiem, kuŗus Dievs nodevis mūsu pārzināšanā.

Kristīga dzīve nav domājama bez pašdisciplīnas, kuŗā ieaugam tad, kad savu uzticību esam dāvājuši meistaram Jēzum un ar noteiktu apņēmību cenšamies augt, attīstīties un apgūt pilnīgāku izpratni, labāku māku darīt to, ko esam uzņēmušies veikt. - Mūsu personiskajā namturībā ir svarīgi paturēt prātā tādus jēdzienus kā uzticību, atbildību, apņēmību, pateicību un prieku.

Draudzes darbība un vērtību izpratne atspoguļojas tās pieņemtajā budžetā, tādēļ tam būtu jābūt tādām, no kuŗa nav jākaunās; tam būtu jābūt labam norādījumam uz kristīgu namturību. Algoto darbinieku atalgojumam būtu jāatspoguļo fakts, ka neizmantojam strādniekus, ka draudzē garīga darba darītāji tiek cienīti un šis darbošanās veids augsti vērtēts. Fondi, kam nav noteiktu mērķu - naudas uzkrāšana bez norādītas vajadzības - var radīt nelabvēlīgu iespaidu, it kā mums trūktu izdomas, kā savus līdzekļus svētīgi lietot, vai ka mums nebūtu uzticības visvarenamam un visās lietās bagātajam Dievam.

Labais bezmiegs.

Lāčplēša dienas vakarā, kad televīzija rādīja Askolda Saulīša dokumentālo filmu "Bermontiāde", es nespēju aizmigt. Ne tāpēc, ka būtu noticis kas slikts, gluži pretēji - miegs nenāca labā dēļ. Es jutos tā, it kā būtu rehabilitēta pati savās acīs. Tāpat arī visa mana tauta. Mēs paši sevi esam tā noniecinājuši, ka tālāk vairs nav kur. Kaut arī citas tautas pazīstam visai pavisai, nemitīgi ar tām sevi salīdzināmi, allaž izrādāmies zaudētāji. Varbūt tā ir pārprasta paš aizsardzība - sak, neprasiet neko no mums, jūs taču redzat, ka mēs neko nespējam un

mums nekā nav. Gadu desmitiem, pat simtiem mēslotais kolektīvais mazvērtības komplekss, izdzinies leknos lakstos un neļauj turēt taisnu augumu. Neba nu tikai mēs paši par sevi domājam un runājam sliktu, arī cittautu balamutes nepalaiž garām izdevību pakāpties uz mūsu sakņupušajiem augumiem, jo izskatīties lielam visvieglāk var, uz kāda pakāpjoties.

Pirms divdesmit gadiem mēs jutāmies pārsteigti par sevi un neticīgi skatījāmies cittautiešu apbrīnas pilnajās acīs kā spogulī. Vai maz tie bijām mēs - pazemotie, vajātie un uzmanītie? Ne uz viena nepakāpušies, tikai atliekuši muguras, mēs ieraudzījām tālu atpakaļ un arī uz priekšu. Mēs vairs nejutāmies vieni, mums šķita, ka, iedrošinot blakus ir nostājušās daudzas iepriekšējās paaudzes. Pēc laika to sajūtu aizpūta privatizācijas, sacenšanās patērēšanā un negausīgas sev raušanas vēji.

Salīdzinot to, ko neatkarības divdesmit gados paveica mūsu vecāki un vecvecāki un ko tieši tikpat ilgā laikā esam paveikuši mēs, ir jānodur kaunā acis. Tieši nomirdinātā patriotisma un šļauganās pilsoniskās stājas dēļ mēs par saviem vadītājiem izvēlamies cilvēkus, kuriem īstenībā Latviju uzticēt nedrīkst. Vajag tikai politikā parādīties kādam nacionāli patriotiskam asnam, lai tūlīt to mestos bradāt, kā tas nesen notika ar partijas "Visu Latvijai" neuzņemšanu apvienībā "Vienotībā" un izludināšanu no topošās valdības. Tā vien šķiet, ka jau pats vārds "Latvija" mūsu politiķu lielā daļā izraisa niezi un bailes. Tās pašas pretīgās padomju laika bailes un atskatīšanās uz Maskavu.

Tomēr aizvien atrodas kādi, kas šīs bailes pārvar. Gan Askolds Saulītis ar "Bermontiādi", gan Edvīns Šņore ar filmu "Padomju stāsts" ļauj mums piedzīvot labo nomodu un lepnumu par paaudzi, kas patlaban ir spēka gados. Viņi no iepriekšējās ir pārņēmuši to labāko. Ir daudz gados pavisam jaunu un savā pārliecībā skaistu cilvēku, kuri vēl tikai meklē sevis izteikšanas veidu. Gribētos, lai to dara visi, bet tā nekad nenotiek, jo ne visiem ir dots tik daudz gribas un drosmes. Arī pirmās brīvvalsts tapšanā taču nepiedalījās visi iedzīvotāji. Tie, kas uzņemas atbildību, arī ir īstais sabiedrības krējums. Bet krējuma kārtā pat vistreknākajam pienam, kā zināms, nav bieža.

Lai latvietī sakustētos patriotisms, ir jāpiegriež kādas skrūves. Lai atceramies, cik sašutuši bijām pērn, redzot, ka pilna Rīga ar ļaudīm, kas pie saviem auto un sev pie krūtīm sprauž Jura lentītes, tā apliecinot piederību Krievijai. Tas latviešus pamodināja un šogad valsts svētkos Rīga bija pilna visu vecumu cilvēkiem, kuri pie krūtīm bija piesprauduši sarkanbaltsarkanās lentītes. Turklāt V (victoria) burta veidā. Brīnišķīga, nevardarbīga pretošanās visu veidu ismiem - komūnismam, liberālismam un globālismam. Arī tā var uzvarēt savu mazvērtību un bailes.

Anda Līce.

**Aicinājums ziedot prāv. emer. Ulža Cepures piemiņas stipendijai
teoloģijas studijām Latvijas Universitātē.**

Ar 2010. gada maija pārvaldes sēdes lēmumu LELBA nodeva Rītdienas Fonda (RF) rīcībā \$13,314 teoloģijas stipendiju radišanai pie Latvijas Universitātes (LU). RF valde ar LELBAs pārvaldes piekrišanu nolēma šo stipendiju veltīt prāv. emer. Ulža Cepures piemiņai. Stipendijas piešķiršanu teoloģijas studentiem kārtā ar LU fonda palīdzību un pirmajā gadā pārsūtīti \$2140. Noteikumus nosaka sīki izstrādāti piešķiršanas noteikumi, kur līdzī darbojas arī LELBāL pārstāvis.

Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas ārpus Latvijas (LELBāL) Rītdienas fonda stipendija nodibināta ar mērķi atbalstīt LU Teoloģijas fakultātes jaunus pētniekus, dodot priekšroku tiem studentiem, kas savu dzīvi vēlas saistīt ar kalpošanu latviešu luteriskajās draudzēs. Stipendija paredzēta LU Teoloģijas fakultātes bakalauriem (sākot no 2. kursa) un maģistriem. Šogad stipendiju saņēma teoloģijas un reliģiju zinātnes maģistrante Elana Jurgena.

Prāv. emer. Uldis Cepure bija LELBAs pārvaldes priekšnieks no 1993. gada 9. oktobra līdz 2003. g. oktobrim un viņa vadībā izveidojās kolleģiālas attiecības ar LELB un vietēji panāca abu latviešu draudžu sadarbību Minesotā izveidojot kopējus dievkalpojumus. Pēc māc. Dr. Modra K. Gulbja nāves, Kristus draudze izbeidza savu darbību un lielākā daļa no draudzes locekļiem atjaunoja savu piederību Mineapoles un Seintpōlas latviešu ev. lut. draudzei.

Atzīstot prāv. emer. Ulža Cepures nopelnus mūsu un LELBAs draudžu dzīvē, draudzes padome 2010. gada 12. oktobra sēdē nolēma aicināt **draudzes locekļus atbalstīt stipendijas** izveidošanu un nodrošināšanu **arī nākotnē ar individuāliem ziedojumiem**. Ziedojumi uzrādāmi ar atzīmi "prāv. emer. Ulža Cepures pieminas stipendijai".

Par LU fondu varam sniegt sekojošas ziņas: Latvijas Universitātes fonds darbojas kopš 2004. gada un ir cienijama mecenātisma organizācija, kuŗa rūpējas par izcilēm, centīgiem ar nepietiekami materiāli nodrošinātiem studentiem, maģistrantiem, doktorantiem... sadarbībā ar izglītību atbalstošiem mecenātiem un partneriem.

LU fonds uzskata, ka mecenātisms ir nesavtīga izglītības, zinātnes, mākslas, sporta un kultūras finansiāla, materiāla un informātīva atbalstīšana, kur tagad kā mecenāts piedalās arī RF. Stipendiju pamatkapitālu veido augļi no līdzekļiem, kas iegūti 2001. gadā, pārdodot pirm-pirkuma tiesības USD 5 000 000 apmērā, kā arī atbalsts, ko atvēlējuši mecenāti no visas pasaules, kas apzinās un novērtē izglītības nozīmi kā garantu tautas attīstībai un labklājībai. Fonda uzdevums ir atbalstīt ar izglītību, zinātņi un kultūru tieši saistītās izcilas, centīgas un ar nepietiekamu materiālo nodrošinājumu personas - Latvijas attīstības un izaugsmes garantu nākotnē - ceļā uz pilnvērtīgu augstāko izglītību.

2010./2011. akadēmiskajā gadā Kristapa Morberga stipendiju ieguvuši 22 studenti no trim augstskolām - 16 Latvijas Universitātes studenti, pieci Rīgas Tehniskās universitātes (RTU) studenti un viens Daugavpils Universitātes students. 12 studenti saņēmuši agrākā LELBāL BV locekļa Armīna Rūša piemiņas stipendijas.

Šogad Māc. Dr. M.K. Gulbja piemiņas stipendiju saņēma Diāna Lozko. Elvijs Matrozis no Liepājas saņēma prof. Kārļa Kaufmaņa piemiņas stipendiju fizikā un astronomijā. Dr. Aina Galēja Dravniece savukārt atbalstījusi vairākas t.s. "Ceļamaizes" stipendijas, ko šogad ar LU fonda gādību saņēmuši 13 studenti.

Atkarībā no kopēji iemaksātās summas lieluma mecenāti iedalīti vairākās klasēs. Sudraba klasē (virs Ls 20,000) ir Dr. Aina Galēja un prof. Kārlis Kaufmanis; bronzas klasē (virs Ls 5,000) Māc. Dr. M.K. Gulbis un atbalstītājos (līdz Ls 5,000) šobrīd ir RF ar prāv. emer. Ulža Cepures piemiņas stipendiju. JR.

Svētrīta Zvanu redakcijai liekas, ka lasītājiem varētu interesēt sekojošās pārdomas:

Dr. Lothar Schwabe, In Word Alone Ministries's
Ministry Moments Newsletter, 12-03-2010.

Can a Theologian Be a Christian?

Being a Christian has something to do with believing. Our great ecumenical creeds begin with "I believe" or "We believe". The key article in our churches' constitutions deals with the "Confession of Faith". Believing and having faith exceeds that which we know. Faith and

prayer make us receptive to God's action through the Holy Spirit. It is in this context that I ask the question, "Can a theologian be a Christian?" If I were to ask, "Can a Christian be a theologian?" this essay would be rather short and the answer a resounding "YES". However, posing the question as I do does not make the answer that simple.

Theologians will tell you that theology is a science. Modern theology uses a systematic approach to the acquisition of knowledge. It uses formal techniques and procedures in the study of Scriptures. As such most would agree that theology is a science.

Modern theology has become liberal theology. To understand the problem which confessional Christians have with liberal theology it might help to know the difference between theology in Europe and on this continent. European theology, such as in Germany, is taught at state-owned faculties of universities. There are some theological schools that are owned by Christian churches, but most Lutheran pastors have been trained at faculties of theology. In contrast theological seminaries on this continent are paid for and owned by Christian denominations. Churches finance their seminaries in the anticipation that their institutions produce pastors. However, theological faculties in Germany see it as their task to produce theologians. Theology students in Germany study theology for 4-5 years and then pass their theological exams. The church then takes over to make pastors out of these theologians. In Lutheran churches in Germany it takes two years of vicarship under the guidance of the church to be followed by another examination conducted by the church upon which a candidate is ordained as a pastor.

On this continent there are some universities that have a faculty of theological studies such as Harvard Divinity School which is Harvard University's non-sectarian school of theology and religious studies. But most education of pastors in the USA and Canada takes place at seminaries that have a close relation to the church and are staffed mostly by professors who are also ordained pastors. But many theological books our seminaries use are produced by European theologians who are under no obligation to any Christian denomination. Such books are very useful to read and know, but one must realize that they may not have been written by persons who share the faith. Theologians are not required to be confessing Christians. They are only required to be theologians. Their personal faith or the absence of faith is their private matter.

It follows then that while a Christian can be a theologian not all theologians are confessing Christians. That may explain why confessional Lutherans have difficulties with what some theologians say if they promote teachings and practices that are contrary to Scripture.

To be a Christian one has to believe that Jesus is Lord. "Jesus is Lord" was actually the first Christian creed and the confession of faith upon which one was admitted into the Christian community. The first Christians, including the disciples of Jesus, did not consider themselves to be theologians in the way theologians understand themselves in modern times. They were witnesses of the lordship of Jesus because through faith they had experienced the living Lord Jesus as lord and savior. They had that special bond of faith with Jesus.

Theology as an objective science was unthinkable for the early church. How could you be objective and distance yourself objectively from Holy Scriptures, the subject of your study? They all, in a very personal way, through faith, got to know Jesus and accepted him as their Lord.

Even we think that it is not possible to undertake an objective study of a person we love like our spouse. Medical doctors wisely refuse to treat their own family for precisely the same reason. You cannot be totally objective about a person you love.

However, to become a theologian one has to be willing to be totally objective and open-minded. Theology is about examining historical facts, scriptural accuracy and viewing biblical passages in the light of other historical information.

Luther in that respect was not a theologian because he read Scriptures through the eyes of faith. It was a faith that was tested and defended by the church fathers and believers throughout the history of the church. The church had gone wrong in some aspects of its teaching and practices. That was to be corrected by letting Scriptures speak for themselves.

For Luther theology was the faithful servant of the church. It was so faithful and loving that it could not let the church go on with teachings and practices that contradicted Scriptures.

Most of current protestant theology would be offended by being viewed as a servant of the church. Most theologians view theology as an objective science that can be subject to nobody and nothing except that which is proven by human reason.

Modern protestant theology starts with the assumption that there is an objective truth. That truth is independent of what a church teaches or a person may personally believe. Theology is always evolving. There will be a host of candidates for theological doctorates who will come up with some new knowledge, for such is the nature of a dissertation.

Faith is always personal just as much as love is always personal. Faith and love are twins. Believing is "beloving". Confessional Lutherans have their faith affirmed by the Lutheran confessions which adds a corporate dimension to their personal faith. Does that mean that there is no objective foundation to what we believe? By no means!

I made the decision to be in the company of Luther. Scriptures are the inspired Word of God. The Holy Spirit spoke through people, but it was God who inspired them. God speaks in the Bible. I find theology to be a helpful tool in understanding Scriptures. But I do not allow reason to dominate all my thinking. Reason does not logically lead to love. Reason does not cause two people to single out each other to get married. But both, reason and love originate in the same brain. Reason by itself is not always sufficient to guide my decisions.

I have known and read theologians who produced good theology within the boundaries of faith. I have also met theologians who have subordinated their faith to reason.

Faith becomes impoverished if it is limited to what I can understand. It limits God to my mental capacity. Since God surpasses all understanding there will always be that element of mystery in my faith. But what I know, for example, as represented by the Apostles' Creed, is sufficient even though I do not know all the answers. In the end it is not knowledge, but faith, hope and love that abide.

Can a theologian be a Christian? Yes, but being a Christian does not automatically come with being a theologian. Being rich in the knowledge of liberal theology is similar to being rich in money. It makes it more difficult to enter the kingdom of heaven unless a theologian makes room for the peace that passes all understanding.

The problem boils down to the question of how reason and faith can coexist. Liberal theology believes in the supremacy of reason. Liberal theology understands God by standing over God. Confessional theology understands God by standing under God.

Confessional theology acknowledges that God can act in ways that pass human understanding. God has acted in miraculous way in the past and can still do so in our times. Whereas liberal theology subjects faith to reason, confessional theology augments reason with faith.

"I tell you the truth, anyone who will not receive the kingdom of God like a little child will never enter it", Jesus, in Mark 10,15.



365 dienas ar labiem draugiem! 2011. gada ceļojums pa Bībeli

FEBRUĀRIS

IZLASĪTS?

Bībeles lasījumi

Bībeles stāsts

1		I Mozus 32: 25-33	"Kāds" nakts viesis. <i>Kad Tev visgrūtāk gulēt?</i>
2		I Mozus 33: 1-11	Vēlreiz Ēzavs, bet ne vairs tas pats. <i>Cik ilgi Tev iet otram piedot?</i>
3		I Mozus 37: 1-11	Sapņi: Dieva vēstneši. <i>Kad esi kavējies atstāstīt, ko esi sapņojis?</i>
4		I Mozus 37: 12-28	Jāzēpa brāļi. <i>Kā tiek risināti konflikti Tavā ģimenē?</i>
5		I Mozus 39: 1-23	Jāzeps un Potifara sieva. <i>Cik Tu esi ar mieru ciest darot to kas godīgs?</i>
6		I Mozus 40: 1-23	Jāzēpa cietuma ciemiņi. <i>Kad otram esi palīdzējis, kaut pašam bijis tik pat grūti?</i>
7		I Mozus 41: 1-36	Faraons sapņo. Jāzeps tulko. <i>Kuŗš cilvēks Tev palīdzējis saprast kā rīkoties?</i>
8		I Mozus 42:1-10	Vēlreiz Jāzēpa brāļi, bet ne tie paši. <i>Vai grūtības var sagādāt laimi?</i>
9		I Mozus 49: 1-28	Jēkaba atvada vārdi. <i>Vai Tavi vecāki Tevi pazīst/pazīna?</i>
10		II Mozus 2: 1-10	Mozus dzimšana. <i>Kādos apstākļos Tu piedzimi?</i>
11		II Mozus 2: 11-15	Mozus bēgšana. <i>Kad esi bēdzis no atbildības?</i>
12		II Mozus 3: 1-12	Degošais krūms, svēta zeme. <i>Kā Dievs Tev ir atklājis?</i>
13		II Mozus 4: 1-17	Ārons, solītais palīgs. <i>Kas ir runājis Tavā vārdā?</i>
14		II Mozus 6:1-13	Dievs neaizmirst. <i>Cik ilgi esi gaidījis kāda apsolījuma piepildīšanos?</i>
15		II Mozus 12: 14-17	Neraudzētās maizes svētki. <i>Ko Tu gatavo svētkiem kad pietrūkst laika?</i>
16		II Mozus 13: 17-22	Mākoņu un uguns stabs. <i>Kad esi piedzīvojis Dieva aizsardzību?</i>
17		II Mozus 15: 1-19	Dziesma. <i>Kas ir Tava mīļākā patriotiskā dziesma? Kāpēc?</i>
18		II Mozus 15: 20-21	Praviete Mirjama. <i>Vai esi kādreiz dejojusi Dievu slavējot?</i>
19		II Mozus 16: 1-5	Manna katrai dienai. <i>Cik dienīšķās maizes vajag, lai apmierinātu izsalkumu?</i>
20		II Mozus 17: 1-7	Ūdens no klints. <i>Vai sirdis, kas dusmās sūdzās nav cietākas par klinti? Kas tās maina?</i>
21		II Mozus 18: 13-27	Sievastēvs Jetrus. <i>Kas Tev devis gudrus padomus? Vai tiem esi sekojis?</i>
22		II Mozus 20: 1-20	Desmit baušļi. <i>Vai Dieva likumi Tevi ierobežo vai atbrīvo?</i>
23		II Mozus 23: 10-13	Sabata gads. <i>Vai Tu pietiekāmi atpūties?</i>
24		II Mozus 23: 20-22	Enģelis. <i>Dieva sūtņi darbojās Bībelē, vai arī Tavā dzīvē?</i>
25		II Mozus 32: 1-14	Zelta teļš. <i>Labs atgādinājums cik viegli kļūtam grēkā. Paldies Dievam, ka Viņš apžēlojās.</i>
26		II Mozus 35: 30-35	Becaleēis un Oholiābs. <i>Kas ir Tavs mīļākais mākslinieks?</i>
27		II Mozus 40: 34-38	Saiešanās telts. <i>Kuŗā brīvdabas dievkalpojumā esi vispilnīgāki izjutis Dieva klātbūtni?</i>
28		II Mozus 24: 1-4	Lukturi. <i>Kad ir pēdējā reize, kad māju (un sevi) pildīji ar sveču gaismu?</i>

Dāmu saimes**GADSKĀRTĒJĀ SAPULCE****svētdien, 2011.g. 13. februārī**plkst. **13:00** (1:00 p.p.) - pēc sadraudzības stundas, draudzes nama lejas stāvā.

Darba gaita: 1. Ievada lūgšana.

2. Sapulces amatpersonu vēlēšanas.
3. Iepriekšējās sapulces protokola nolasišana un pieņemšana.
4. Valdes un amatpersonu ziņojumi.
5. 2010. gada budžeta izpildījums un 2011. g. budžeta projekta pieņemšana.
6. Amatpersonu un valdes locekļu vēlēšanas.
7. Dažādi jautājumi, ziņojumi un ierosinājumi.
8. Noslēguma lūgšana.

Mineapoles-St.Paulas latviešu evaņģeliski luteriskās draudzes**GADSKĀRTĒJĀ DRAUDZES****SAPULCE****svētdien, 2011. gada 20. februārī**plkst. **13:00** (1:00 p.p.) - pēc sadraudzības stundas, draudzes nama lielajā zālē -**darba gaita:** 1. Ievada lūgšana.

2. Sapulces amatpersonu vēlēšanas.
3. Draudzes 2010. gada 21. februāra gadskārtējās sapulces protokola nolasišana un pieņemšana.
4. Draudzes mācītājas un vadītāju ziņojumi.
5. Revīzijas komisijas ziņojums.
6. Budžeta izpildījuma pieņemšana par 2010. gadu.
7. Budžeta projekta pieņemšana 2011. gadam.
8. Satversmes un draudzes noteikumu maiņas ieteikumi:
 Satversmē: VIII pants - Draudzes sapulces. Izņemt ārā 2. panta pirmo teikumu: "Draudzes gadskārtējā sapulce jānotur februāra mēneša 3. svētdienā."
 Draudzes noteikumi: IV daļa - Draudzes sapulces: 1. panta sākumā ievietot kā pirmo teikumu: "Draudzes gadskārtējā sapulce jānotur gada pirmajā ceturksnī."
9. Draudzes amatpersonu vēlēšanas.
10. Dažādi jautājumi un ierosinājumi.
11. Noslēguma lūgšana.

Gerolds Luss, draudzes priekšnieks.

Draudzei jau būs 60 gadi!

Liekas, tikai pirms pāris gadiem mēs svinējām draudzes 50 gadu jubileju un nu jau draudzes vadība gatavojas rīkot 60. dzimšanas dienu. Dokumenti uzrāda 25. martu kā draudzes dibināšanas dienu, datums iekrita tieši Lieldienās 1951. gadā, tā 2011. gada Lieldienās mēs varēsim pateikties Dievam par 60 raženiem draudzes darbības gadiem, kas mums ir Dieva žēlastības piešķirti.

Lai svinīgi atzīmētu draudzes pastāvēšanas 60 gadus, padome ir vienojusies par programmu, pieminot draudzes darbību un atskatītos, kas noticis pēdējos desmit gados. Celsmes dienas šogad būs apvienotas ar 60 gadu jubilejas svētkiem, sāksies 1. aprīlī un beigsies svētdien, 3. aprīlī. Esam lūguši prāvestu Vili Vārsbergu no Čikāgas vadīt Celsmes dienu norisi ar moto "Dievs un tauta". Aicinājām arī LELBAs vidienes apgabala garīgo vadītāju prāvestu Guņāru Lazdiņu piedalīties nobeiguma svētdienas dievkalpojumā. Pēc dievkalpojuma visi pulcēsimies lejas telpās uz svētku mielastu, lai kopīgi pie viņa glāzes atskatītos un priecātos par padarīto darbu pateicībā Dieva gādībai. Mūsu vienmēr čaklās dāmu saimes locekles šoreiz būs mūsu vidū un kopīgi sēdēs ar pārējiem draudzes locekļiem. Ēdienu piegāde (catering service) rūpēsies par kopējo maltīti.

24. aprīlī, Lieldienu dievkalpojumā, kad mēs pieminēsim mūsu pastāvēšanas 60 gadus, svētrunu teiks mums labi pazīstamais Lutera semināra profesors Steven Paulsen.

Draudzes padome laipni lūdz visus visus draudzes locekļus un viņu viesus piedalīties šajās svinībās, lai kopīgi varam izteikt savu pateicību un prieku Dievam Jēzus vārdā.

Laimonis Sproģis.

Dāmu saimes ziņas.

Janvāra mēnesī pie galdiņa kalpoja Inta Grāvīte, Dzintra Prīlapa, Ilze Grotāne, Baiba Rudzīte.

Ziedus uz altāra lika Laima Dingley, Maija Cepure, korp. Selga, Visvaldis Rudzītis. Par kafiju un uzkodām gādāja Lidija Pētersone, Mednieku-makšķernieku grupa (pusdienas), LOAMs, Inta Grāvīte, Maija Stumbre.

Lasišanas pulciņš tiksies trešdien, 16. februārī, plkst.10:00 baznīcas lejas telpās. Katrs lasītājs dalīsies ar savu mīļāko izlasīto grāmatu.

Sēru ziņas.

† Dažas minūtes pēc pusnakts, kad trešdiena, 29. decembris bija beidzies un sākusies jauna diena - ceturtdiena, 30. decembris, beidzās arī AIJAS LIEPIŅAS šīs zemes dzīve, lai sāktos jauna dzīve debesu Tēva namā, kur mūsu Pestītājs Jēzus Kristus nogāja saviem ticīgajiem vietu sataisīt. Bet Viņš arī teica, ka tad, kad Viņš būs nogājis un vietu mums sataisījis, Viņš nāks atkal un ņems mūs pie sevis, lai arī mēs būtu tur, kur Viņš ir. Lai tie, kas dzīvojat šīs zemes dzīvi, ticībā neskaidri skatīja Tēva vienpiedzimušā Dēla godību, tagad to varētu skatīt pilnībā un savukārt rādīt to klātesošajiem. Dievs ir svētījis, Aijiņ, tavu izešanu un tavu ieiešanu no šī laika mūžīgi. Tava apskaidrotā seja rādīja, ka Tu skati to, ko mēs vēl nespējam skatīt. Lai šī liecība ir par svētību un mierinājumu sirdīm, kas mīlestībā bija klāt un rūpējās par Aijas vajadzībām viņas slimības laikā un tagad pārdzīvo smagas šķiršanās sāpes, īpaši sāp mātes, Valdas Liepiņas sirds. No visas sirds jūtam līdzī un lūdzam, lai Dievs sāpes un sēras

ietin savā žēlastībā, lai sāpes nav tik asas, lai spējam cerēt uz atkalredzēšanās prieku, kas vairs netiks atņemts.

Pēc Aijas vēlēšanās, tuvāko draudzeņu izkārtojumā, notika pārpelnošana, un piemiņas svētbrīdis notika 22. janvārī "Shepherd of the Hills" baznīcā. Par pacienāšanu rūpējās korporācija Selga, kurā Aija piederēja un kas smagi pārdzīvo negaidīto zaudējumu.

"Svētīgi tie, kas mirst iekš Tā Kunga no šā brīža, tiešām", saka Gars, "lai tie atpūšas no savām pūlēm, jo viņu darbi tos pavada."

Draudzes klusie darbinieki.

Bijušais draudzes loceklis Ansis Lagzdīnš, pats būdams arī pērminderis, ļoti labi raksturoja mūsu draudzes kopēju darba pienākumus. Viņš rakstīja: "Ja par kādiem vēl nav mūsu Svētīta Zvanos rakstīts, tad tie ir mūsu draudzes klusie darbinieki - pērminderi. Raugoties vēsturē, domāju, šis darbs un nosaukums ir radies mūsu dzimtenē, ar pirmo kristīgo draudžu dibināšanu. Draudze faktiski bez šādiem darbiniekiem nevar iztikt. Tas ir svētības pilns darbs."

Gadus atpakaļ Latvijas baznīcas draudzēs, kopējus mēdza saukt par *pērminderiem*. Nosaukums ir cēlies no vācu vārda "Vormelder". Vēlāk Latvijas pastāvēšanas laikā lielākās pilsētās jau sākās latviskais apzīmējums "draudzes kopējs".

Pirmkristiešu draudzēs kopēji apustuļiem palīdzēja arī garīgajā darbā. Arī brīvā Latvijā viņi bija mācītājam lieli palīgi, sevišķi lielajās draudzēs, pavadīdami pēdējā dusā mirušos, noturēdami aizlūguma svētbrīžus, apmeklējami slimos, steidzīgos gadījumos kristīdami bērņus.

Mūsu draudzes pirmā pērminderu sanāksme notika 1951. gada 25. maijā. Ieradušies bija 15 draudzes locekļu - nākamo kopēju, kuri no sava vidus izraudzīja ķesteri jeb pērminderu vecāko Pāvilu Kondrātu, kas jau Latvijā bija darbojies baznīcā un draudzes darbā. Mācītāja Langina laikā iesvētāmie zēni arī piedalījās draudzes kopēju darbā. 60 gadu gājumā, 64 draudzes locekļi ir darbojušies kā pērminderi/kopēji.

Pēc vairāk nekā 25 nokalpotiem gadiem nesen pensionējās Kārlis Veckaktiņš un pirms gada, daudzus gadus nostrādājis, pelnītā atpūtā aizgāja Maigonis Otto.

Patlaban pērminderu/draudzes kopēju vecākais ir Ģirts Jātņieks. Pie draudzes kopējiem arī jāmin zvanītājs: Kādreiz zvanītājs bija atsevišķa amata apzīmējums, bet tagad zvanīšanu veic visi draudzes kopēji.

Pašreiz kā mūsu draudzes kopēji kalpo Dzintra Dombrovska, Aldis Švalbe, Ģirts Jātņieks, Gerolds Luss, Selga Pētersone, Vairis Sviķis, Sarma Straumane, Laima Zoltnere Dingley un Viktors Konters, kurš sāka 2010. gadā. ap

Draudzes KOPĒJU kalpošana.

Svētdien, 6. februārī - Ģ. Jātņieks, V. Konters.

Svētdien, 13. februārī - Dz. Dombrovska, G. Luss.

Svētdien, 20. februārī - A. Švalbe, V. Sviķis.

Svētdien, 27. februārī - S. Straumane, S. Pētersone.

Svētdien, 6. martā - V. Konters, L. Zoltnere.

2. Janvāra dievkalpojums.

Ir vecs teiciens - Mūžu dzīvo, mūžu mācies! Tā arī es, savā vecumā, 2. janvārī iemācījos, ka Svētrīta Zvani jāizlasa pamatīgi... Mana doma bija, ka svētku vakars: piektdienā - dievkalpojums svētdienā, tā tad Vecgada vakars piektdienā - dievkalpojums svētdienā. Loģiska doma, vai ne? Tā svētdienas rītā nolēmu, ka iesākšu Jauno gadu, aizbraucot uz baznīcu. Piebraucot pie baznīcas brīnījos, ka iela tik tukša. Nu nekas, man ērti noparkot mašīnu. Eju pie baznīcas durvīm, paraustu - ciet. Ieraugu sniegā pēdas. Kāds bija atnācis līdz durvīm un aizgājis. Ko nu? Vēl 10 minūtes līdz dievkalpojuma sākumam un neviena vēl nav? Neko darīt, braukšu mājās. Krustceļā uz baznīcas pusi man gažām aizbrauc draudzes priekšnieks ar kundzi. Es mudīgi braucu ap bloku atpakaļ uz baznīcu. Kuŗš cits zinās, ja ne priekšnieks. Priekšnieks arī pārsteigts, ka nekas nenotiek. Norunājām, ka brauksim vien mājās. Mājās paskatos Svētrīta Zvanos un tur skaidri un gaiši patiekts, ka 2. janvārī dievkalpojums nenotiek. Tā tad visa draudze to bija izlasījusi izņemot mani, draudzes priekšnieku un to, kuŗš atstāja pēdas sniegā.

MZE

Pateicība medniekiem un makšķerniekiem.

Miļš paldies mednieku-makšķernieku grupīnai par garšīgām pusdienām 16. janvārī. Paldies Ilzei, Jānim, Pēterim Grotāniem, Evai Tonei, Intai un Jānim Grāvišiem, Ilgai Dulbei un draudzenei Patijai, Anitai Jurēvičai, Mārim un Vilnim Štolceriem un Švalbes ģimenei. Īpašs paldies Evas Latvijas radniecei Kristīnei, kuŗa ar savu mīlīgo smaidu un čaklumu iesildīja mūsu sirdis. Liels paldies visiem, kas atbalstīja piedaloties pusdienās. Ienākums no pusdienām - \$1000. \$500 nosūtām Madonas novada Praulienas pagastā ugunsgrēkā bojā gājušo Olitas un viņas vīra policista Jāņa Vaivoda triju bērnu Riharda, Laumas un Lindas atbalstam.

Sk. Štolcere.

Debestēva vadīti.

Kā jau iepriekšējā draudzes avīzītes nummurā varējāt lasīt, mēs ar Erbertu no 14.-27. aprīlim viesojāties Amerikā Mineapoles latviešu ev.lut. draudzē.

Viss sākās tā - vairāk nekā pirms pusgada zvanīja Mineapoles draudzes mācītāja Maija Cepure-Zemmele un izteica piedāvājumu piedalīties Mineapoles draudzes Celsmes dienās kā vieslektoriem. Temu drīkstējām izvēlēties paši. Šo piedāvājumu sajūtām kā Dieva dotu un tāpēc atsaucāmies kalpot viņu vidū šādā veidā.

Mūsu tema Celsmes dienām bija "Mūri, kas tiek celti, un mūri, kas jānojauc." Centāties kopīgi noskaidrot, kas tie mūri ir - gan fiziski redzami, gan garīgi. Vai Dievs ceļ mūrus un vai Dievs tos arī nojauc? Ko darīt mums - celt vai nojaukt? Šie un daudzi citi jautājumi tika uzdoti, tika meklētas atbildes, diskutēts un saklausītas atbildes. Pateicamies Dievam, ka caur šo temu drīkstējām piedzīvot, kā Dievs darbojas mūsu vidū.

Vēl kādu atziņu no ceļojuma labprāt vēlos jums izstāstīt. Domāju, daudzi no mums zina, ka Dieva rokās ir viss mūsu laiks un ka Viņš jau iepriekš zina, kad un kur mums jābūt. Šo atziņu piedzīvojām arī mēs, kad 14. aprīļa agrā rītā izlidojām no Rīgas un tālāk no Berlīnes uz Ņujorku un Mineapoli. Dažas stundas pēc mūsu izlidošanas no Berlīnes aiz mums aizvērās kādi "vārti" - Īslandes vulkāna radītie putekļu vārti. Vēl tagad pār muguru pārskrien tirpas, to atceroties, - tu sajūties tik mazs, bet reizē arī tik nozīmīgs miļā Debestēva rokās. Jo kuŗš gan

mūsu ceļu izkārtēja tā, ka biļetes nopirkām tieši uz šo laiku un ne pāris stundas vēlāk, ka lidojām caur Berlīni un ne caur Stokholmu vai Londonu? Patiesi, Debestēvs zina, kur un kad mums jābūt, un mums atliek uzmanīgi Viņā klausīties!

Rute Bikše.

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS? ### ###

* **Svētrīta Zvanu redakcija** *

* **sveic Latviešu skolu** *

* **tās 60 gadu jubilejā!** *

Sveicam Mineapoles un St. Paulas Latviešu skolu 60. jubilejā.

Uzklausiet, mani bērni, sava tēva pamācības, ievērojiet, ka jūs mācītos un kļūtu gudri! Nepamet gudrību, tad tā tevi pasargās; mīli to, tad tā tevi paglābs. Sal.pamācības 4:1;6.

Mineapoles-St.Paulas latviešu ev.lut. draudzes vārdā sirsnīgi sveicu mūsu Latviešu skolu ar 60 sparīga darba gadiem. Šis darbs - mērķtiecīga zināšanu apgūšana, mācīšanās un mācīšana, nav viegla, ne skolniekiem, ne vecākiem, ne skolotājiem. Skolā māca ne tikai pareizi runāt, rakstīt u.t.t. bet māca arī dzīves gudrību; kā nedarīt otram pāri, kā draudzēties, lai draudzība pastāvētu un skolas saime, vārda tiešā nozīmē, būtu saime.

Mūsu pilsētās latvieši šķiet ir bijuši ļoti naski uz mācīšanos un draudzēšanos. Skola tika dibināta pirms vēl dibinājās draudze. Tomēr uzsākt kādu labu lietu ir vieglāk nekā to turpināt, gadu no gada pārvarot krīzes un trūkumus. Kas šādai pārvarēšanai un turpināšanai ir vajadzīgs?

Manās rokās nonāca 1962. gada "Svētrīta Zvani", kur bija no avīzes "Laiks" pārņemts tikko kā ievēlētā archibīskapa Kārļa Kundziņa aicinājums, uzsākot latviešu skolās jaunu mācību gadu. Īpaši uzsvēris, ka skolās veiktais audzināšanas darbs ir ārkārtīgi svarīgs mūsu eksistencei, viņš aprāda, ka tur, kur prasme un laba griba, tur sekmju nav trūcis. Tomēr archibīskaps vēl uzsver, ka svarīga ir ne tikai skolotāju un vecāku, bet arī draudžu un sabiedrības atsaucība šim tik ļoti svarīgajam darbam.

Bet atsaucība ir saistīta ar piepūli un uzupurēšanos, bez kā nav iespējams arī nopietns vispārīgas audzināšanas darbs. Šajā sakarībā archibīskaps sirsnīgi aicina vecākus veltīt savu bērnu kristīgai un latviskai audzināšanai līdzīgu vērību, kā vispārējai. Šo darbu nevar atstāt gadījuma iespējām, bērnu patikas vai nepatikas, vecāku ērtības vai neērtības apsvērumu ziņā, tas ir rūpīgi plānojams.

Aicinājums beidzās ar vēlējumu: "Lai Dievs dod nepagurt skolai, mājai, draudzei un

sabiedrībai - cīnīties, darboties un sadarboties, lai patiesi ar Viņa svētību mums visiem būtu prieks par mūsu jauno audzi.”

Sirsnībā novēlam gados nākamās visai skolas saimei: neatlaidību, darba prieku, prasmi, labu gribu un uzticīgu sadraudzību starp jums visiem!

Māc. Maija Cepure-Zemmele.

***Mineapoles-St.Paulas Latviešu skolas
60 gadu jubilejas sarīkojums***

sestdien, 2011. gada 5. februārī plkst. **16:00 (4:00 p.p.)**

Ukrainu namā (Ukrainian Event Center, 301 Main St. NE, Mineapolē)

Vakariņas plkst.18:00; mūzikālā daļā spēlēs Denveras “*Jūrmalnieki*”.

Skola aicina visus audzēkņus, skolotājus, vecākus, vecvecākus, bijušos audzēkņus, bijušos skolotājus, pārzīņus, vecāku padomes locekļus, labvēļus un draugus uz šo skolas 60 gadu jubilejas un salidojuma sarīkojumu.

Sīkākas ziņas par sarīkojumu var iegūt, zvanot Maijai Zaeskai, tālr.: 763-972-2521 un Lailai Švalbei: 952-492-5947 vai rakstot efredis@juno.com.

Kultūras dienas Mineapolē -

Komponistes ***Daces Aperānes***
referāts

“Skanu vēstījumi un vīzijas” -

latviešu mūsdienu komponistu mūzika

(Pēteris Vaska, Ērika Ešenvalda, Santas Ratnieces u.c.)

ar skaņu piemēriem - pirmatskaņojumi un citi atskaņojumi
no jaunākiem mūsdienu komponistu ierakstiem;

sestdien, 12. februārī - plkst. **13:00 (1:00 p.p.)**

Latviešu draudzes nama lielajā zālē (3152 - 17th Ave. So., Mineapolē)

Kafijas galds.

leeja: \$10.00.

Dace Aperāne - komponiste no Ņujorkas, mūzikas skolotāja un Starptautisko latviešu jauno mūziķu meistarkursa mākslinieciskā vadītāja kopš 1985. gada.

D. Aperāne dzimusi Vinipegā, Manitobā. Ieguvusi bakalaura gradu mūzikā no *McGill*

universitātes Montreālā un maģistra gradu kompozīcijā no *Hunter* kolledžas Ņujorkas pilsētā. D. Aperānes kompozīcijas atskaņotas Ziemeļamerikā, Eiropā un Austrālijā. Viņas mūzika skanējusi Vispārējos dziesmu svētkos un Jaunatnes dziesmu svētkos. Vairāki autorkoncerti sarīkoti Rīgā. Viņas mūzika ierakstīta kompaktdiskos un Latvijas Radio archīvā. D. Aperāne ir vadījusi trīs latviešu jauno mūziķu meistarkursus Kanadā (no 1985.-1990. gadam) un deviņus meistarkursus/mūzikas nometnes Latvijā (no 1994.-2010. gadam). Raksta recenzijas un apceres par latviešu komponistu mūziku un koncertiem avīzei *Laiks*, žurnālam *Jaunā Gaita* un *Latvijas Radio*. Saņēmusi Triju zvaigžņu ordeņa apbalvojumu, Latviešu mūzikas balvu un PBLA Krišjāņa Barona balvu.

Tautas dziesmu ansamblis "TEIKSMA"

dziedās un spēlēs tautas mūziku

Kramarčuka (Kramarczuk Deli) kafejnīcā

215 E Hennepin Ave, Mineapolē, (blakus *Baltic Imports* veikalam)

piektdien, 2011. gada 25. februārī

no plkst. **18:30 līdz 21:00** (6:30-9:00 vakarā).

leeja: \$3.00;

Kramarčuka kafejnīcā varēs nopirkt vakariņas un alu;

varēs arī dziedāt līdz Teiksmi.

***Teiksma aicina visus visus - pašus, radus, draugus, kaimiņus, paziņas
uz jauku jautru vakaru.***

Privāta filmas izrāde:

svētdien, 27. februārī plkst. **13:00** (1:00 p.p.)

draudzes nama telpās izrādis

Māras Pelēces jaunāko filmu "Souvenirs" (angļu valodā).

leeja par ziedojumiem filmas noslīpēšanai un tālākai izplatīšanai.

Mērķis filmai ir atklāt emocionālās patiesības dzīvojot ar pēckara slimību (Post-Traumatic Stress Disorder) cerot, ka saprotot problēmu, karavīri, viņu ģimenes, draugi un plašāka sabiedrība būs līdzjūtīga un sapratis kara sekas. (Filmas saturs nav piemērots bērniem.)

Labdarības KONCERTS

par labu

Okupācijas mūzejam Latvijā

sestdien, 12. martā plkst. 19:00 (7:00 vakara)

draudzes nama lielajā zālē (3152 -17th Ave S, Mineapolē).

Piedalās - ***draudzes koris,***

Dzintars un Tina Josti (klavieres, vijole),
tautas dziesmu ansamblis ***Teiksmā***.

Kafijas galds un atspirdzinājumi.

Ieeja par ziedojumu sākot ar \$10.00; viss ienākums Okupācijas mūzejam.

Pārdomas par 2x2 nometni.

Pēc gada, ko pavadīju Minesotas universitātē veicot pētījumu par Amerikas latviešu un jauniebraucēju no Latvijas savstarpējām attiecībām, pērnā gada nogalē Malibu apvidū Kalifornijā notikusī 2x2 nometne devusi man ārkārtīgi daudz spilgtu iespaidu gan kā iebraucējai no Latvijas, gan kā jaunietai, gan kā pētniecei. Pateicoties Latviešu organizāciju apvienības Minesotā un Daugavas Vanagu apvienības Minesotā atbalstam, man bija iespēja iepazīties ar Amerikā dzimušiem latviešu izcelsmes jauniešiem, kurus ikdienā sastapt sanāk ļoti reti, kā arī iegūt vērtīgu materiālu pārdomām saistībā ar manis veikto pētījumu.

Rakstot savu pētījumu par Amerikas latviešu un jauniebraucēju no Latvijas savstarpējām attiecībām Amerikā, nācies konstatēt, cik, patiesībā, maz saskarsmes punktu pastāv starp šīm abām grupām. Latviešu kopienas vadītāji Amerikā norāda, ka jauniebraucēji dažādās latviešu organizācijās iesaistās reti. Kā liecina mana pētījuma ietvaros caur latviešu skolu tīklu Amerikā veiktās aptaujas rezultāti, 50 procenti jauniebraucēju nav iesaistīti nevienā citā latviešu organizācijā Amerikā, atskaitot latviešu skolu. Ir pamats domāt, ka tie jauniebraucēji, kas nav nekādā veidā saistīti ar manis pētītajām latviešu skolām Amerikā, sabiedriskās organizācijās iesaistās vēl retāk. Jāpiebilst, ka Minesotā šī situācija atšķiras, jo jauniebraucēji daudz aktīvāk līdzdarbojas vietējā latviešu sabiedriskajā dzīvē salīdzinot ar citiem latviešu centriem Amerikā.

Kā vieni no nozīmīgākajiem šķēršļiem attiecību veidošanai starp abām grupām parādās emocionālās un kulturālās barjeras, kas pastāv starp Amerikā dzimušajiem un no Latvijas nesen iebraukušajiem latviešiem. Kā norāda pētījuma dalībnieki, daudzkārt ir grūti izveidot attiecības, jo abas grupas ir socializējušās dažādās vidēs - uzaugušas atšķirīgos sociālos apstākļos un atšķirīgā kulturālā un politiskā vidē. Nereti pētījuma dalībnieki min, ka Amerikas latviešu vidū gadu gaitā ir izveidojušās jau noslēgtas draugu grupas, kas savstarpējas pazīstamas jau paaudžu paaudzēs un kurās vieno kopīgas atmiņas no bērnu nometnēm, Gaņezera vai Kuršas apmeklējumiem, līdzdalības skautu un gaidu organizācijā utml.

Nemot vērā šos apstākļus, kļūst redzams, ka tādas nometnes kā 2x2 rada tik ļoti nozīmīgos saskares punktus starp abu grupu pārstāvjiem, jo īpaši tajā vecuma grupā, kas kopumā ņemot ir visai maz pārstāvēta latviešu organizācijās un reti satiekama vietējo latviešu centru rīkotajos pasākumos. Fakts, ka 2x2 nometnē piedalījās jaunieši gan no Amerikas, gan Kanādas, gan tādi, kas dzimuši Amerikā, bet tagad strādā Eiropā, gan tādi, kas dzimuši Latvijā, bet tagad uzturas Amerikā, pavēra vienreizēju iespēju uzzināt vienam par otra esamību un sarežģēt, ka latvietība ir bagātība un latviešu lielākais dārgums. Tādi pasākumi kā 2x2 ļauj satikties Amerikā un Latvijā dzimušajiem jauniešiem, iepazīties vienam ar otru, izzināt vienam otra pieredzi un skatījumu uz lietām. Vēl jo svarīgāk, tie ļauj iegūt kopēju pieredzi un atmiņas, kas tik ļoti nepieciešama savstarpējas sapratnes un uzticēšanās veidošanā, bet kas tik ļoti iztrūkst dažādās vidēs dzimušajiem un uzaugušajiem latviešiem. Tāpat 2x2 dod iespēju apgūt kopēju valodu un veidot kopēju vīziju par Latviju un latvietību.

Līdzīgi kā latviešu skolas Amerikā, jauniešu nometnes piedāvā iespēju tiem, kam citviet šādu iespēju ir atrast ļoti grūti, apmainīties ar kultūras un sociālo kapitālu. Kā tas bieži izskan no jauniebraucēju mutēm, Amerikas latvieši praktizē tādas tradīcijas, ko viņi paši nav pieredzējuši vai pat nav zinājuši par tādu esamību. Proti, 2x2 nometne ir vieta, kur Latvijas jaunieši var uzzināt par latviešu tradicionālajām, Latvijā vairs reti praktizētajām kultūras paražām un dziedātajām dziesmām. Tajā pat laikā Amerikā dzimušie jaunieši no Latvijā uzaugušajiem latviešiem var smelties informāciju par notikumiem Latvijā, par mūsdienu valodas attīstību, par politisko un sociālo vidi un norisēm.

Literātes Māras Zālītes dziesmā "Manā sirdī" iekļautā 2x2 devīze: "Kopā esam. Kopā būsīm." ir vislabākais atspoguļojums 2x2 nometnes saturam. Tā ne tikai saved kopā jauniešus no visas Ziemeļamerikas un Eiropas, bet tiešā veidā tuvina latviešus Amerikā, Latvijā un citviet pasaulē un veido saikni starp tradicionālo un mūsdienīgo. 2x2 ir kā Amerikas latviešu kopienas asinsrades orgāns, kas, cerams, reizē ar jauniem vadītājiem un aktivistiem ienesīs daudz skābekļa Amerikas latviešu sabiedrības dzīvē. Tāpat, cerams, ka 2x2 radīs daudz spēcīgāku kopienas sajūtu starp latviešiem pasaulē, lai kur arī tie nedzīvotu.

Paldies 2x2 rīkotājiem un visām tām organizācijām, kas ļāva šādam pasākumam notikt! Paldies Latviešu organizāciju apvienībai Minesotā un Daugavas Vanāģiem Minesotā par sniegto atbalstu manai līdzdalībai 2x2 nometnē!

Ilze Garoza.

"Sparrow in the Snow" recenzija.

Es nesenu noziedoju draudzes bibliotēkai manas mātes Helenas Jātnieces svaiņa Jāņa Šakurova (zem pseudonīma Jimmy Saks) grāmatu angļu valodā "Sparrow in the Snow or I Survived", kas ir viņa dzīves stāsts līdz ieceļošanai Austrālijā; 373 lpp.

Šakurovs dzimis 1926.g. krievu ģimenē Ludzas apriņķa Lauderu ciema tuvumā, kas pie Krievijas robežas bija viens no trūcīgākajiem Latvijas novadiem. Kā bārenis pārdzīvojis grūtu bērnību skarbos ģimenes apstākļos. Nabadzības dēļ pārtraucis skolu un sācis ganu gaitas svešajā Zemgalē un Kurzemē.

Kā pusaudzis pārdzīvojis krievu un vācu okupāciju. Iesaukts vācu darba dienestā, vēlāk Latviešu leģionā. Amerikāņu gūstā, vācu saimniecībā, DP bēgļu nometnē, un pēdīgi Amerikas darba dienestā un armijā. Lasot par grūto bērnību bija gandrīz jāraud, bet vēlāk par raiņiem piedzīvojumiem varēja gardi smieties.

1948. gadā izceļojis uz Austrāliju, kur uzstrādājis par policistu un detektīvu, aktīvs

Daugavas vanagos un latviešu koŗos. Precējies ar manas mātes vecāko pusmāsu Ingu Maiju Grāvīti (mirusi), kas bija mūsu DP nometnē Flensburgā un mācījās vidusskolā kopā ar Ainu (Porieti) Rozenbergu. Meita Ingrīda ir pianiste un diriģente latviešu koŗiem.

Ar pseudonimu Jimmy Saks, sarakstījis 5 citas grāmatas angļiski par savām pirmām gaitām Austrālijā un vēlākiem piedzīvojumiem policijā. "Sparrow in the Snow" ir viņa pēdējā grāmata, ko iespiedis 2009.gadā, jau nespēka gados. Tā ir prasti iesieta un ar vairākām kļūdām, kas gan ir atzīmētas. Ir dažas ar roku zīmētas kartes un kopētas fotografijas. Grāmata ir interesants veids jauniešiem iepazīties ar latviešu skarbo likteni.

Ģirts Jātņieks.

###

PATEICĪBAS

###

Sirsņīgs paldies par grāmatām un garšīgām piparkūkām! Inta Feders.

Labdien, Anna Hobbs! Liels paldies par grāmatu sūtījumu. Tas atkal būs jauks papildinājums mūsu bibliotēkai. Es pat nezināju, ka daži no šiem izdevumiem ir izdoti. Vēlreiz paldies un ja es varu arī no savas puses ko palīdzēt, labprāt to darišu. Lai jauks un svētīgs šis gads!
Ar sirsnīgiem sveicieniem, Ingūna - Jēzus draudzes bibliotēka Rīgā.

Izsakām sirsnīgu paldies draudzei un dāmu saimei par Bazņīcas gada grāmatu, adrešu grāmatiņu, piparkūkām un citiem gardumiem. Pateicībā Augusts un Aija Lapicki.

Otrajos Ziemassvētkos man gadījās jauks pārsteigums. Mani negaidot apciemoja pulkvedis Ģirts Jātņieks ar divām brīnišķīgām dāmām - Zaigu Jātņieci un Ilzi Grotānu. Viņi mani kā Ziemassvētku vecītis apdāvināja ar dažādiem Ziemassvētku gardumiem un jauno 2011. g. kalendāru. Tas man bija ļoti jauks un priecīgs brīdis. Paldies. Pateicībā Jānis Liepkalns.

Liels paldies draudzei, dāmu saimei un "Pērkonītim" par sveicieniem manā gadu mijā.
Pateicībā Lidija Ludiņa.

Sirsņīgs paldies Ilzei Grotānei, draudzei un dāmu saimei, kā arī Maigonim un Ingrīdai Otto, Daugavas vanagiem un vanadzēm Minesotā par apsveikumu manā dzimšanas dienā.
Pateicībā Visvaldis Nagobads.

Mīļš, mīļš paldies māc. Maijai Cepurei-Zemmelei par viņas kalpošanu, rūpēm par katru. Mīļš paldies māc. Maijai, draudzei, dāmu saimei par sveicieniem Kristus dzimšanas svētkos, par augļiem, Bazņīcas gadagrāmatu, akdrešu grāmatiņu. Paldies deju kopas "Pērkonītis" dalībņiekiem un tās vadītājai Kristīnei Ģigai par garšīgajām piparkūkām un citiem gardumiem. Paldies Kazdangas bērņiem par svētku sveicieniem.
Pateicībā Velta Spārņiņa.

###

Sludinājumi

###

Varu jums palīdzēt **MĀJU PIRKŠANĀ** vai **PĀRDOŠANĀ!**

To daru visā Dvīņu pilsētu rajonā vairāk nekā 25 gadus.

Ar jautājumiem, lūdzu zvaniet katrā laikā: **MĀRIS KURMIS - Counselor Realty -**
612-558-6784 (mob.), 952-476-1832 (mājās).

Izkārtoju mājas izpārdošanu (*Estate Sales*).

Vai Jūs pārceļaties, vai jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem, utt.? **Es varu Jums palīdzēt.**

- * Izšķiroju mantas (sazinoties ar ģimeni) - ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izmest.
- * Sakārtoju mantas pārdošanai. * Nōcenoju pārdodamās mantas un izsludinu.
- * Vadu pārdošanu / *Estate Sale*. (Aizvedu palikušās mantas uz labdarības org.).

Maija Zaeska: 763-972-2521 (mājās); **952-454-4172** (kabatas); zaeska@frontiernet.net

Visi dzer tēju... "***LaSociete du The***" tējas veikals jau pastāv piecpadsmit gadus - piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tēju šķirnes - baltās un zaļās un daudzas citas tējas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs daudzās un dažādās tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals ir **atvērts** no pirmdienas līdz piektdienai no plkst.12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 18:00, svētdienās slēgts.

Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieks **Tony Ruggiero** un **Božena Dimants**.

Viņi sniegs izsmeljošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

Adrese - 2708 Lyndale Ave. So., Mineapolē 55408, www.Teashop.us; tālr. 612-871-5148.

Vai Jums māja pārpildīta? Vai vēlaties izretināt latvisko mantu krājumus?

Draudzes Pavasara tirdziņā varēsīm pārdot Jūsu tautiskās mantas -

"Lietotas" mantas ir vēl derīgas - spilveni, audumi, keramika, koka izstrādājumi, gleznas, prievītes, rotas u.c. No ienākuma - 20% baznīcai, 80% paliktu Jums.

Lūdzu sazināties ar Ausmu Ģigu (651-644-0886) vai Maiju Zaesku (763-972-2521)

Mājaslapa latviešiem Minesotā! ar sekojošu adresi:

<web.mac.com/latviansinminnesota>

(Tā kā šis ir "Mac" produkts, tad nevar lietot parasto <www.>, bet tajā vietā ir jāsāk ar <web.mac.com/>)

Tīklotājs Jānis Robiņš <janisro@comcast.net> labprāt pieņem rakstus un paziņojumus, īpaši PDF formatā.

*** Draudzes e-pasta adrese: mndraudze@gmail.com

*** Draudzes mājas lapa: www.mndraudze.org

Svētrīta Zvanu lasītāju uzmanībai -

"Svētrīta Zvani" ir pieejami draudzes mājas lapā katrā mēneša pirmā nedēļā:

www.mndraudze.org.

Draudzes darbinieku KANCELEJAS STUNDAS

Otrdienās - darbvede Elga Pone, 10:00-14:00 dienā.

Trešdienās - māc. Maija Cepure-Zemmele, 10:00-13:00 dienā. -
kasieris Visvaris Ģīga, 10:00-14:00.

Ceturtdienās - māc. Maija Cepure-Zemmele, 10:00-13:00 dienā. -
darbvede Elga Pone, 10:00-14:00.

Draudzes kanceleja: 612-722-4622. Mācītājas kanceleja: 612-722-0174; mājā: 763-546-8178.

Ja vēlaties runāt ar māc. Maiju Cepuri-Zemmelī, tad lūdzu zvaniet uz viņas mājām 763-546-8178, vai ja ir vēlēšanās satikties, tad sazvanoties tādu var izkārtot.

Draudzes locekļus, kuri vēlētos mācītāju satikt runas stundu laikā, lūdzam pirms izbraukšanas zvanīt uz baznīcas kanceleju. Iespējams, ka neparedzētu apstākļu dēļ mācītāja ir izbraukusi. Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (augšējais zvans-augšējam stāvam, apakšējais zvans-lejas stāvam)

Church Services and Calendar of Events

February -

Thursday - 3rd - 10:30 AM - Bible study.

Saturday - 5th - 4:00 PM - 60 Year Anniversary of the Latvian School - program - 6:00 PM Dinner; music and dancing with "Jūrmalnieki" from Denver - Tickets \$30; children under 12 yrs free; at the Ukrainian Event Center, 301 Main St NE, Minneapolis. (Info: Laila Švalbe - 952-492-5947.)

Sunday - 6th - 11:00 AM - Church Service. Fellowship follows the service with discussion of Bible readings.

Saturday - 12th - Program: Composer Dace Aperāne from NY will lecture: "Contemporary Latvian music" with examples of musical works. Refreshments. Tickets: \$10. At the Church.

Sunday - 13th - 11:00 AM - Church Service with Holy Communion and musical presentation by a women's ensemble. Following the fellowship the Ladies auxiliary Annual Meeting and election of officers.

Thursday - 17th - 10:30 AM - Bible study.

Sunday - 20th - 11:00 AM - Church Service with address to youth.

Following fellowship the Congregation's Annual Meeting with election of officers.

Friday - 25th - 6:30-9:00 PM - Folk ensemble TEIKSMA will sing and play Latvian folk music at Kramarczuk's Deli & Bakery (215 E Hennepin Ave, MPLS); food and drink can be purchased cafeteria style; informal fun evening; cover charge \$3.00.

Sunday - 27th - 11:00 AM - Church Service with Holy Communion and the newly elected officers induction into office.

Sunday - 27th - 1:00 PM - Private screening of Māra Pelēcis' newest film "Souvenirs". Themes not suitable for children; film is in English. Tickets: donations, to be used to further develop and distribute the film.

March:

Thursday - 3rd - 10:30 AM - Bible study.

Sunday - 6th - 11:00 AM - Church Service commemorating General Oskars Kalpaks and address to youth.

Saturday - 12th - 6:00 PM - Fundraising Concert for the Museum of the Occupation of Latvia; Choral music, folk music, classical music. Participants: Latvian church choir, Dzintars and Tina Josts (piano, violin), folk ensemble Teiksma; all proceeds to the Museum of the Occupation. Refreshments. Tickets: \$10. At the Church.

Sunday - 13th - 11:00 AM - First Lent Church Service observing Ash Wednesday.

IEVĒRĪBAI !

“Latvian American Shipping Line” izkārtojumā,
pieņems saiņus/paciņas sūtīšanai uz Latviju

trešdien, 16. februārī no plkst. 12:00 līdz 19:00 (7-iem vakarā),
latviešu baznīcas telpās (3152 - 17th Ave. S, Mineapolē).

Packages to Latvia with Latvian American Shipping Line

Wednesday, February 16 - 12:00-7:00 PM

at the Latvian church - 3152 -17th Ave.So, Minneapolis.

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH
of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
MINNEAPOLIS, MINNESOTA
permit no. 327

Change Service Requested

draudzes priekšnieks	Gerolds Luss	- 612 - 333 - 1785
draudzes kasieris	Visvaris Ģiga	- 651 - 644 - 0886
dāmu saimes prkšn.	Aldona Pone	- 952 - 250 - 8077

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles-St.Paulas latviešu ev.lut. draudze. Redakcijas kolleģijā: māc. Maija Cepure-Zemmele, Sk. Dombrovska, A.Dravniece, R. Drone, A.Hobbs, A. Pone, R. Prauliņa, L Sprogis, Sk. Štolcere.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt **MAŠĪNRAKSTĀ-PĀRRINDĀS** (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu nummura iznākšanai -apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$25.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENTĪJAMIE LASTĀJI! lūdzu paziņojiet **ADRESES MAIŅU.**